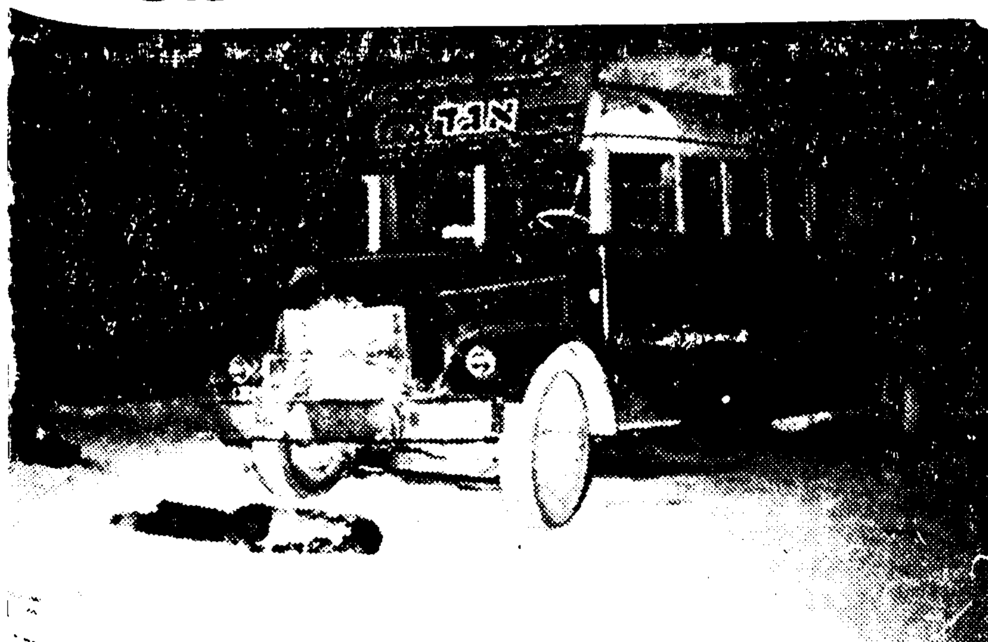
71STE JAARGANG No. 8985 DONDERDAG 25 MAART 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

BUS VAN DE DOOD

De Israëlische bus, die bij Berseba aan de Jordaanse grens door een bende werd overvallen en waarvan een groot gedeelte der passagiers, waaronder vrouwen en kinderen, werd vermoord.

Bus-overval voor de Veiligheidsraad

New York. — De overval op de Israëlische autobus in de Schorpioenpas zal definitief voor de Veiligheidsraad worden gebracht. Dit is in Israëlische kringen bij de Verenigde Naties verklaard. Men wist niet, wanneer en hoe.

In welingelichte kringen gelooft men, dat de stijgende spanning tussen Israël en Jordanië zeer spoedig een maatregel door de Verenigde Naties vereist. Jordanië heeft de secretaris-generaal der Verenigde Naties laten weten, dat het diens voorstel tot besprekingen met Israël over de toestand aan de grens afwijst. De Jordaanse ambassadeur te Washington, dr Abdoel Rifai, heeft te Washington verklaard, dat de regeringen van alle Arabische landen geloven, dat Israël van plan is de Arabisch-Joodse oorlog te hervatten. De Jordaanse regering is van oordeel, dat de Israëlische regering de aanval op de Israëlische autobus wil wreken, aldus de ambassadeur.

Geldkistje ging naar vuilnisbelt

Nijmegen. — Een inwoner van Nijmegen, die 's avonds uitging en zijn geldkistje met ƒ 3700.— wilde veilig stellen, deponeerde deze miniatuursafe in de vuilnisemmer. Welke dief zou immers op die plaats geld gaan zoeken? De andere morgen was hij het geval echter vergeten en ging het geldkistje via de vuilophaaldienst naar de gemeentelijke vuilnisbelt. Gelukkig dat een sorteerder het kistje opmerkte en door verbreking van het slot de eigenaar weer kon worden opgespoord.

Reliquieën van Albertus Magnus worden overgebracht

Keulen. — De schrijn met het gebeente van de heilige Albertus Magnus zal op Pinkster-Zondag overgebracht worden van zijn plaats op het altaar van de Keulse Dominicaanse St. Andreas-kerk naar een nieuwe crypte onder het altaar.

Pas enige jaren geleden heeft men onder de kerk een soort crypte ontdekt, die nu wordt vergroot.

De reliquieën van de heilige zullen op 25 Juli worden overgebracht in een varende processie over de Rijn naar een nieuwe Albertus Magnus-kerk in Andernach, waar zij acht dagen lang het doel van bedevaarten zullen zijn.

LAATSTE NIEUWS

De afzet van Perzische olie

Londen. — In welingelichte kringen wordt vernomen, dat de werkzaamheden voor de opstelling van de overeenkomst inzake een internationaal consortium voor de afzet van de Perzische olie vermoedelijk nog enige dagen zullen duren, doch tevens wordt bevestigd, dat er overeenstemming bereikt is over de belangrijkste vraagstukken, te weten de aandelen van elke maatschappij in het consortium, de schadeloosstelling der Anglo Iranian en het plan voor de onderhandelingen met de Perzische regering.

Recht tot het Hart

— Gij zult nooit tijd voor iets „vinden"; als gij tijd nodig hebt, moet gij die maken.

Spionneerden Amerikaanse diplomaten in Rusland?

Moskou. — Vier Amerikaanse diplomaten, waarvan er drie assistent-legerattaché zijn, werden vandaag in een Russisch blad spionnen genoemd. Het zijn luitenant-kolonel Howard L. Felchlin, majoor Martin D. Manhoff, majoor A. MacKinney en sergeant-majoor Eugean Willams. Zij zouden „verdachte belangstelling" aan de dag hebben gelegd voor vliegvelden, benzine-opslagplaatsen en radiostations op een reis van Moskou naar Khabarvosk in Siberië dicht bij de grens van Mandsjoerije. Het artikel, dat in het vakorgaan „Trud" werd gepubliceerd, deelde mede, dat „spionnage-documenten" werden gevonden in de trein, waarmede zij reisden.

De Amerikaanse ambassade verklaarde het artikel in „Trud" te hebben gezien, maar wilde er geen commentaar op geven. De vier Amerikanen vertoeven nog steeds te Moskou. Zij hebben in de afgelopen herfst een reis gemaakt naar Khabarovsk, hetgeen mogelijk was door de verzachting der reisbesprekingen door de Russen in Juni jl. Sindsdien hebben diplomaten van vele ambassades in Moskon excursies gemaakt door Sovjet-Russisch Midden-Azië, de Oekraïne, de Zwarte Zee en andere streken.

Nog geen opening van zaken

Willemstad. — Enige tijd geleden stelde mr I. C. Debrot vragen aan de Landsregering met betrekking tot het mededelen van de resultaten ter z.g. Kleine Commissie der RTC.

De heer Debrot vroeg o.m. of de Landsregering had kennis genomen van het feit, dat de Surinaamse Staten op de hoogte zijn gesteld van deze resultaten en of ook de Antilliaanse Staten niet op gelijke wijze zouden kunnen worden ingelicht.

Hierop is, zo vernemen wij, antwoord gekomen. Geantwoord werd, dat de Antilliaanse Landsregering kennis heeft genomen van het feit, dat de Surinaamse Staten terzake werden ingelicht, doch dat zij zich niet bevoegd acht om de Staten opening van zaken te geven. Er werd op gewezen dat de Minister van Minvor medegedeeld heeft binnenkort de bereikte resultaten voor publicatie te zullen vrij geven.

Paus gaat goed vooruit

Vaticaanstad. — Zijne Heiligheid de Paus die langzaam herstellende is van een ernstige maagziekte, bracht enige tijd in een rolstoel op een veranda door tegenover de enorme gevel van de St. Pieters. De Heilige Vader zag er bleek uit, maar in opgewekter stemming dan ooit sinds hij door ziekte getroffen werd. Hij ontving zijn beide pro-staatssecretarissen en besprak met hen lopende kerkelijke zaken. Naar verluidt passen zijn geneesheren sinds Zondag geen indirecte voeding meer toe.

Zijne Heiligheid de Paus heeft gisteren voor het eerst sinds twee maanden zijn particuliere kamers in het pauselijke paleis verlaten en een korte rijtoer door de Vaticaanse tuinen gemaakt. De H. Vader bracht een half-uur in de tuinen door en keerde toen naar zijn kamer op de derde verdieping terug.

Tel Aviv. — Volgens een Israëlische militaire woordvoerder concentreert Syrië aanzienlijke versterkingen infanterie langs de Israëlische grens.

Frankrijk verzet zich tegen Duitse bewapening

Parijs. — De Westelijke Hoge Commissarissen in West-Duitsland hebben besloten voor het ogenblik het amendement op de Westduitse grondwet, dat de Bondsrepubliek zou toestaan tot herbewapening over te gaan niet goed te keuren, aldus het Franse miniterie van buitenlandse zaken. Het amendement zou West-Duitsland onmiddellijk militaire souvereiniteit hebben gegeven. Dit zou slechts aanvaardbaar zijn, nadat het verdrag voor de Europese Verdedigings Gemeenschap van kracht geworden zijn.

Het Franse standpunt heeft de overhand; de geallieerde Commissie zal het amendement niet aanvaarden, aldus werd verklaard. Het Franse standpunt wordt ingegeven door vrees voor een Westduitse herbewapening buiten het Europese leger.,

In diplomatieke kringen te Parijs vreest men, dat door de weigering een snelle oplossing van de Saarkwestie zal worden vertraagd, die op haar beurt aan de Franse goedkeuring van de E.D.G. moet voorafgaan.

In kringen van de Hoge Commissie te Bonn toonde men zich verrast over het bericht, dat Frankrijk het Westduitse amendement niet zal goedkeuren. In Britse en Amerikaanse kringen zei men, dat Dinsdag na een kort onderhoud tussen de drie Westelijke vertegenwoordigingen in Duitsland reden was te hopen, dat Frankrijk vóór het einde der week met de grondwetswijziging zou instemmen.

Katholieke priesters in Peking gearresteerd

Hong Kong. — Het nieuwsbulletin van de katholieke missie in Hong Kong meldt, dat de Chinezen op 2 Maart jl. dertig Chinese katholieke priesters in Peking hebben gearresteerd, omdat zij weigerden samen te werken met de hervormde kerkbeweging. Slechts twintig van de ruim 200 priesters werken met de hervormde kerkbeweging samen; de gelovigen in de meeste parochies wonen nog steeds de diensten bij in kleinere kerken en kapellen, aldus het bulletin, dat zijn inlichtingen verkreeg van missionarissen, die onlangs uit China werden gezet.

Amerikaanse olie-concessie in Brits-Guyana

Georgetown. — De Amerikaanse oliemaatschappij McBride Oil and Gas Corporation heeft een concessie verworven voor olie-exploraties in het gebied van één millioen hectaren langs de kust van Brits-Guyana en tevens toestemming voor de vestiging van een olieraffinaderij met een capaciteit van 1.277.500 vaten per jaar.

Het monument van dr. Plesman

's-Gravenhage. — Aangaande de plannen tot oprichting van een nationaal monument ter nagedachtenis van dr A. Plesman kan thans worden meegedeeld, dat Z.K.H. prins Bernhard ermee heeft ingestemd erevoorzitter van het erecomité te worden. Voor dit comité is een honderdtal vooraanstaande Nederlanders uitgenodigd. Binnenkort zullen enige beeldhouwers worden aangezocht om een ontwerp voor het monument te vervaardigen. Prof. V.P.S. Esser, ir D. Roosenburg en Hildo Krop zullen aan het comité Nationale Monument dr Plesman omtrent deze ontwerpen advies uitbrengen.

Amerikaanse tanker radio-actief besmet

Washington. — Het Amerikaanse departement van marine heeft bekendgemaakt, dat radio-actieve as op een Amerikaanse tankschip met een bemanning van 92 koppen is terecht gekomen bij de ontploffing van een waterstofbom in de Stille Oceaan op 1 Maart jl.. De 4.200 ton grote tanker „Patapeco" liep „een geringe en niet gevaarlijke besmetting van radioactief afval" op. De bemanning ondervond „geen kennelijk nadeel" .

De marine maakte niet bekend, hoe ver het vaartuig van de ontploffing verwijderd was. Het schip ligt momenteel te Pearl Harbour om te worden ontsmet. De bemanning is van het schip gehaald en medisch onderzocht als extra voorzorgsmaatregel.

Resolutie over „Verklaring van Caracas" goedgekeurd

Caracas. — De juridisch-politieke commissie van de Pan-Amerikaanse Conferentie eindigde gisteren haar werkzaamheden met de goedkeuring van een resolutie omtrent de zgn. „Verklaring van Caracas", waarin de nadruk wordt gelegd op het recht van elke Amerikaanse staat om de eigen democratische instellingen te kiezen en vrij te zijn van „inmenging in welke vorm ook van totalitaire stelsels".

Een vergrote „eerbied voor de individuele en sociale rechten van de mens zonder enig onderscheid" zou volgens de verklaring een der doelmatigste manieren zijn voor de versterking van de democratische instellingen in Amerika. Er wordt evenwel gelijke nadruk gelegd op handhaving en bevordering van een „doelmatig beleid van het economisch welzijn en de sociale rechtvaardigheid, gericht op verhoging van de levensstandaard".

De conferentie moet volgens de plannen Zondag beëindigd worden na vier weken te hebben geduurd.

Medisch „waterpistool"

Los Angeles. — De universiteit van Californië te Los Angeles deelt mede, dat er een „waterpistool" is uitgevonden, waarmede men een straal vloeistof met een snelheid van bijna tweemaal die van het geluid tien centimeter diep in het vlees kan schieten. Men wil van dit apparaat gebruik maken voor medische doeleinden.

Voorlopig geen voetbalontmoeting tussen Europa en Zuid Amerika

Zuerich. — In F.I.F.A.-kringen verluidt, dat de mogelijkheid groot is, dat de voor 6 Juni te Madrid vastgestelde wedstrijd Europa-Zuid-Amerika geen doorgang vindt. Het is gebleken, dat in verband met de wereldkampioenschappen geen spelers van Uruguay en Brazilië in de Zuidamerikaanse ploeg zullen kunnen worden opgenomen, terwijl in het Europese elftal men die dag niet de beschikking zal hebben over spelers van Oostenrijk, Hongarije, Frankrijk, Duitsland, Schotland, Zweden, Denemarken en andere Scandinavische bonden. Aangenomen wordt, dat in 1955 opnieuw een ernstige poging zal worden gedaan om een ontmoeting te organiseren.

Vier penalties in één wedstrijd

In de Nederlandse 1e klasse-voetbalontmoeting Stormvogels (IJmuiden) — Ajax (Amsterdam) werden niet minder dan vier penalties genomen. Deze foto laat zien, hoe de Stormvogels-speler Frerіks de bal met de hand uit het doel slaat. Natuurlijk volgde op dit strafbare feit een penalty, die de Amsterdammers in een doelpunt wisten om te zetten.

Luchtdoop van 103-jarige

De 103-jarige Theodolinda Fornari uit Reggio Emilia in Italië heeft dezer dagen haar luchtdoop ondergaan. Haar arts, die een bekend sportvlieger is, heeft de hartewens van het oudje om voor haar dood een keer te vliegen vervuld. Samen hebben zij in een klein sportvliegtuig tien minuten over de omgeving gevlogen.

Twee agenten in vuurgevecht neergeschoten

Avontuurlijke ontsnapping van tien Hongaren naar Oostenrijk

Drie vrouwen, een kind en zes mannen banen zich een weg naar de vrijheid

Tien Hongaarse vluchtelingen, onder wie drie vrouwen en een kind van vijf jaar, zijn er vorige week in geslaagd, na onderweg bij een vuurgevecht twee Hongaarse politiemannen te hebben neergeschoten, Oostenrijks grondgebied te bereiken, zo hebben Amerikaanse functionarissen te Wenen meegedeeld. Het groepje „dat zeer van de strenge nachtvorst te lijden" heeft gehad, werd tijdens de vlucht tot drie maal toe ontdekt. Telkens slaagden zij er echter in te ontkomen.

De groep was per trein uit Boedapest vertrokken. De laatste 80 kilometer die hen van de Oostenrijkse grensprovincie Burgenland scheidden, legden zij te voet af. Alleen 's nacht reizend en overdag zich schuil houdend. Vier van de vluchtelingen, de drie vrouwen en het kind, die in het begin van de tocht bevroren voeten hadden gekregen, moesten door hun metgezellen worden voortgeholpen. De laatste twee dagen hadden zij niets meer te eten.

Op een gegeven ogenblik werd de leider van de groep door twee politiemannen ontdekt, toen hij de weg verkende. In het hierop volgende vuurgevecht werden de twee politiemannen neergeschoten.

Later werd de groep nog eens ontdekt, toen zij zich schuil hield in een maisveld. Ditmaal werden de vluchtelingen gezien door een jager en twee boeren. Hoewel zij uit het feit, dat alleen leden van de communistische partij geweren mogen hebben, hadden afgeleid, dat de jager communist was, vertelden zij dat zij op weg waren naar Oostenrijk. De jager zei echter: „laten we maar doen, alsof jullie mij dat nooit verteld hebben," waarop de vluchtelingen verheugd en snel hun tocht voortzetten.

's Avonds werden zij bij de Oostenrijks-Hongaarse grens opnieuw ontdekt. Een van het groepje trapte per ongeluk op een draad, waardoor twee landmijnen ontploften. Toen de landmijnen ontploften zagen wij twee leden van de grenswacht met zaklantaarns, vertelde een van de vluchtelingen. Toen wij door het grensgebied liepen maakten wij lawaai als een kudde olifanten. Maar wij beseften niet, dat de mannen van de grenswacht vermoedelijk even bang voor ons waren als wij voor hen. Zij moeten gedacht hebben, dat wij een heel regiment vormden.

Wij waren maar 200 meter van de dichtstbijzijnde observatietoren, maar de mannen durfden hun lichten blijkbaar niet op ons te richten uit vrees zelf beschoten te worden. Zij wisten niet over hoeveel wapens wij beschikten. Het groepje kwam tenslotte heelhuids door een gebied met allerlei landmijnen en andere versperringen en bereikte tenslotte Oostenrijk na zich met ijzerscharen een weg door een anderhalve meter hoge prikkeldraad-versperring, gebaand te hebben. (Reuter-AP)

Eisenhower: verrassende explosie

Washington. — Op zijn wekelijkse persconferentie verklaarde Eisenhower, dat er bij de jongste waterstofbomontploffing iets moet zijn gebeurd, dat de geleerden verrast en verbaasd heeft. Hij zei dit naar aanleiding van de opwinding over de besmetting van Japanse vissers met radioactiviteit.

Eisenhower sprak zich uit tegen het deelnemen van Senator McCarthy aan de behandeling van diens geschil met de legerautoriteiten. „In Amerika spreekt iemand, die direct of indirect bij een geschil betrokken is, geen recht in eigen zaak", aldus de president.

Hij prees de verdedigers van de Indo-Chinese vesting Dien Bien Phoe ten zeerste en zou, indien dit in zijn macht lag, de commandant, kolonel De Castries, tot generaal bevorderen. Hij noemde de strijd in Indo-China een strijd tegen de uitbreiding van het communisme en van kapitaal belang voor Zuidoost-Azië en het Zuidwestelijke gebied van de Stille Oceaan.

Op vragen over de conferentie van Genève zei Eisenhower, dat de Verenigde Staten hun houding ten aanzien van communistisch China niet gewijzigd hebben.

Rome. — De zaak-Montesi heeft ertoe geleid, dat de strijd der Italiaanse politie tegen de handel in verdovende middelen is verscherpt.

Amphibische veldtocht in Vietnam

Parijs. — A.F.P. meldt uit Saigon, dat de troepen van de Franse Unie een grootscheepse amphibische veldtocht zijn begonnen in Midden-Vietnam. Zij vestigden een bruggehoofd en rukten van uit Quinhon naar het Noorden op met steun de luchtmacht. Aan de operatie neemt een aanzienlijke troepenmacht deel. Hun eerste doel zou zijn een zone 24 km ten Noorden van het bruggehoofd tussen de bergen en de zee te bezetten. Zij doorzochten verschillende dorpen op zoek naar verborgen landmijnen. Daarbij kwam het tot botsingen met de rebellen, van wie ongeveer 30 man sneuvelden.

Nieuw huwelijk van Farouk?

Rome. — Volgens de advocaat van de Italiaan Minutolo, die de „Corriere della Sera" een proces wegens smaad heeft aangedaan, zal ex-koning Farouk van Egypte in het huwelijk treden met de jeugdige Irma Capece Minutolo, de dochter van zijn cliënt. De jeugdige Napolitaanse vergezelt Farouk sinds enige tijd op zijn reizen.

Na 26 April......

Sinds de Koreaanse wapenstilstand wordt er in Azië nog altijd één echte oorlog gevoerd tussen communistische en anti-communistische troepen. Het is de strijd tussen de eenheden van de Franse Unie en die van Ho Chi-minh in Indo-China. Een strijd, die nu al ruim zeven jaar duurt en die met de wapens niet beslecht zal kunnen worden, zoals dezer dagen door de premier van Frankrijk, Laniel, openlijk en officieel erkend is. Tot deze overtuiging is men in Parijs eerst sinds kort gekomen. Tot voor enige tijd hield men nog altijd rekening met de mogelijkheid dat aan de communistische strijdkrachten een nederlaag zou kunnen worden toegebracht: maar nu gelooft niemand daar meer in. Aangezien echter een spoedig einde van het conflict toch dringend gewenst is, heeft men alle hoop gesteld op een overeenkomst met de vijand, die evenwel slechts indirect tot stand zou kunnen komen. Bilaterale besprekingen, tussen de twee strijdende partijen, zullen geen oplossing bieden. De vrije Indo-Chinese politici hebben overigens indertijd al laten weten dat zij niets voor een dergelijk gesprek voelen. Het is niet zozeer van belang Ho Chi-minh tot rede te brengen als wel om de mogendheden die achter hem staan ervan te overtuigen dat zij met voortzetting van de oorlog niet gebaat ziin. De eerstvolgende gelegenheid om met deze staten, China en Rusland, in contact te treden, zal zich binnenkort voordoen. Namelijk gedurende de internationale conferentie te Genève, waarvoor te Berlijn door de ministers van Buitenlandse Zaken van de Grote Vier een afspraak werd gemaakt.

Vijf dagen lang heeft de Franse Nationale Vergadering over de Indo-Chinese oorlog gedebatteerd. En de eerste minister van Frankrijk heeft aan het begin van het debat duidelijk uiteengezet op welke voorwaarden de Franse Unie zou kunnen toestemmen in een wapenstilstand. Zijn eisen waren niet gering. Allereerst wilde hij de absolute garantie hebben dat de strijdkrachten van de Franse Unie geen risico lopen nadat het vuren gestaakt is. (Hij dacht daarbij aan de massamoord die in 1946 gevolgd is op een poging om tot een wapenstilstand te komen). Voorts zouden de communistische soldaten zich moeten terugtrekken uit de Indo-Chinese staten Laos en Cambodja, alsmede uit Zuid-Vietnam. In Centraal Vietnam en in de, Noordelijk gelegen, Tonkin-Delta moesten de eenheden van Ho Chi-minh zich in bepaalde gebieden concentreren, terwijl Laniel rond de Tonkin-Delta een neutrale zone wil gevormd zien. Van het allergrootste belang acht hij echter dat de regeringen van Moskou en Peking zich niet meer met Indo-China bemoeien als er eenmaal een accoord is bereikt.

De Fransen hopen dat China — welk land het nauwst betrokken is bij de acties van de rode rebellen — voorlopig rust langs de landsgrenzen wil hebben, om aldus alle aandacht te kunnen besteden aan de consolidering van het binnenlands bestuur. De Franse premier heeft ook laten doorschemeren dat er voor het bewind van Mao Tse Toeng misschien belangrijke andere politieke voordelen te behalen zijn als de Chinezen tot een wapenstilstand bijdragen.

De oorlog heeft talloze mensenlevens gekost, maar ook de materiële offers die bijvoorbeeld Frankrijk en de Verenigde Staten hebben moeten brengen, in hun pogingen om de opmars van de communisten tot stilstand te brengen, zijn uitzonderlijk zwaar. Gezamenlijk hebben de beide landen in de loop der jaren reeds voor verscheidene milliarden dollars uitgegeven aan de strijd tegen Ho Chi-minh. Vooral het Franse volk hunkert naar een vrede; in het bijzonder sinds het conflict in een zo hopeloos stadium is getreden.

Een permanente oplossing van het probleem Indo-China zal er intussen nooit gevonden kunnen worden als de Indo-Chinese staat Vietnam niet de zo lang verbeide onafhankelijkheid zal verwerven.

Te Parijs is over deze kwestie onderhandeld tussen Franse en Vietnamese regeringsvertegenwoordigers. Maar de moeilijkheden zullen bij de besprekingen in de Franse hoofdstad niet geheel uit de weg geruimd kunnen worden: het is vooral nodig dat het staatshoofd van Vietnam, Keizer Bao Dai, zich meer ontvankelijk toont voor de eisen van zijn niet-communistische nationalistische landgenoten, die de spoedige invoering van een parlementiar stelsel wensen. De regering en de volksvertegenwoordiging van Frankrijk zullen overigens wel in belangrijke mate tot de volledige emancipatie van Vietnam kunnen bijdragen.

Of de „hot war" in Zuid-Oost Azië binnen afzienbare tijd zal eindigen kan niemand voorspellen vóór de conferentie in Genève begonnen is. De toestand zal dus eerst duidelijker worden na 26 April.

Brits-Honduras voor het eerst ter stembus

Belize. — Officieel is meegedeeld, dat op 28 April aanstaande voor het eerst algemene verkiezingen zullen worden gehouden in de Engelse kolonie Brits-Honduras. De nieuwe grondwet, welke verleden week door de wetgevende raad der kolonie werd goedgekeurd, is thans door de Britse Kroon bekrachtigd.

KVP-amendement Bocasami sneuvelde

In snel tempo werd begroting afgehandeld

Willemstad. — Gisteravond kwam de Eilandsraad in openbare vergadering bijeen teneinde de rest van de begroting af te handelen. De Kas- en Verrekendienst was een hamerstuk en 5 minuten na de aanvang was de Eilandsbegroting aangenomen. Hierna werden de bedrijven onder de loupe genomen.

Afscheidswoorden van waardering voor Financieel-deskundige

Bij de Watervoorzieningsdienst diende de heer **Ph. B. Römer** (NVP) een amendement in om de post van Hoofdbuisleidingen buiten het verzorgingsgebied van *f* 75.000.— te verhogen tot *f* 100.000.— en zulks om de districten een betere voorziening te garanderen. Het BC nam dit amendement over.

Bij DOW werd *f* 2000.— op voorstel van de heer Römer afgevoerd. Er waren nl. vier afdelingshoofden opgebracht en de heer Römer achtte deze gang van zaken niet juist om vier afdelingshoofden op te brengen, terwijl de reorganisatie nog niet tot stand was gekomen. Na ampele discussies en nadat de voorzitter der Raad, die de vergadering als altijd weer met rustige en bekwame hand leidde, de toezegging had gedaan t.z.t. bij Suppletoire Begroting en na voltrekking der reorganisatie opnieuw op deze aangelegenheid zou terugkomen, ging het BC accoord met het amendement en trok de *f* 2000.— in.

De heren **Petzoldt** en **Nuyten** kregen meningsverschil m.b.t. de verantwoording van de werkordersbriefjes, „l'art de grouper les cifres" beheerste de heer Nuyten technisch beter dan zijn opponent en zo werd het meningsverschil opgelost, nadat de voorzitter van de Raad toezegde contrôle uit te oefenen op het door het lid Petzoldt gesignaleerde.

Meningsverschil bestond ook t.a.v. het punt om vooruitlopend op een bij het BC aanhangig gemaakt retributieontwerp met betrekking tot het ophalen van vuil en afval bij industrieën een raming van 50.000 op te brengen. De heer Römer wenste zijn voorstel te handhaven, de heer Isa zag in dit voorstel de wens van de heer Römer om het BC te dwingen snel met dit retributie-ontwerp voor de dag te komen, hij gaf de heer Römer in overweging een principiële toestemming van het BC te verkrijgen, dat bedoeld ontwerp snel zal worden afgekondigd. De voorzitter had reeds eerder betoogd, dat het weinig elegant was om vooruitlopend op de materie, die amper ambtelijk was bekeken, ramingen op te nemen. De voorzitter had het gelijk volkomen aan zijn zijde, toen hij beweerde, dat discussies van het betrokken ontwerp aanleiding zouden kunnen geven tot verschil van inzicht. Waarom later daarop niet teruggekomen bij Suppletoire Begroting, aldus de voorzitter, die de raad de verzekering gaf, dat het ontwerp binnenkort aan de raad zal worden voorgelegd. Deze argumenten deden de heer Römer zijn amendement intrekken.

Bij het volkswoningbouwbedrijf diende **J. Martina** een amendement in om *f* 100.000.— van de 3,5 millioen voor het bouwen van volkswoningen af te trekken en op te brengen om grond in de nabijheid van Boca Sint Michiel aan te kopen. Er zijn vele bewoners, die willen trouwen en hun huisje bouwen op San Michiel.

Het lid Römer zou tegenstemmen. De KVP heeft altijd genoten van de steun der coalitie, maar nu zij het mes op de keel van de NVP en dit mes is uitgegleden, was hij er niet voor. Andere redenen had de heer Isa.

Spr. verweet de KVP haar principeloosheid. Het BC heeft reeds het plan om grond bij San Michiel aan te kopen, de KVP pleegt plagiaat om stemmen te behalen. Aan die verkiezingsstunt doen wij niet mee. Als het BC met het plan komt, willen wij wel 200.000 gulden geven. De heer Martina trok hierop zijn amendement in.

De vergadering werd hierna geschorst om het eindcijfer vast te stellen. De gedeputeerde van financiën maakte bekend, dat de totale eilandsbegroting sluit met een batig saldo van C*f* 477.900.—. Hij stelde voor *f* 400.000.— van de lening der telefoondienst te verlagen, zodat op de post onvoorziene uitgaven een reserve-bedrag van C*f* 77.000.— zou komen te staan. De raad besloot hiertoe zonder hoofdelijke stemming.

Hiermede had de vergadering de gehele begroting behandeld. De heer **E. J. Rozendaal**, Gedeputeerde van Financiën, lichtte enkele sympathieke woorden van waardering aan het adres van de heer Nuyten, die binnenkort het eiland gaat verlaten. Spr. roemde de vele kwaliteiten en de werklust, waarmede de heer Nuyten zich van zijn taak heeft gekweten. Spr. vond het een voorrecht met de heer Nuyten te hebben samengewerkt en hij wenste hem tenslotte veel voorspoed in zijn nieuwe werkkring.

De heer Gorsira, voorzitter van de Raad, sprak mede namens de Raad enkele woorden van dank en waardering uit.

Persoonlijk wist spr., dat de heer Nuyten met gemengde gevoelens tot deze stap heeft moeten overgaan; hierbij hebben andere dan ambtelijke overwegingen een niet onbelangrijke rol gespeeld. Het gehele eilandsbestuur betreurt het verlies van de heer Nuyten, die mede door harde arbeid de reputatie heeft verworven van een kundige, maar bovenal een prettige medewerker — een deskundige, die niet alleen zegt hoe het moet, maar ook zorgt, dat het gebeurt — aldus spr., die namens het Bestuurscollege en de Eilandsraad de heer Nuyten hartelijk dank zegde voor het vele en goede werk door hem verzet bij de opbouw van de financiële administratie van het eilandgebied, een taak, die voor hem zeer zeker niet gemakkelijk is geweest, maar waarvan hij zich op bewonderenswaardige wijze heeft gekweten.

Charmante film

Don Camillo steekt de draak met Peppone

Het heet, dat de Franse regisseur Julien Duvivier het boek van Guareschi over Don Camillo en de communist Peppone in één adem uitgelezen heeft en onmiddellijk besloot het te verfilmen. Guareschi heeft hem toen geholpen bij de keuze van „De kleine wereld": het stadje Brescello in de Povlakte, dat als geschapen schijnt voor het scenario van dit verhaal.

Rode principes wijken voor een extra lire

Duvivier heeft op aangename wijze, de vele fragmenten aanééngereid, tot een vloeiend geheel, spannend, boeiend, afwisselend: vol verlossende humor of waarachtige ontroering. De film is uitermate levendig geworden, tomeloos van vaart. Zelfs de vele dialogen, die op de keper beschouwd onvermijdelijk zijn, doen hieraan niets af. De stille glimlach, vol mensenliefde en deemoed, waarmee Don Camillo iedere episode besluit, zijn steeds opnieuw een waarachtige verzoening voor de onpriesterlijke uitspattingen van zijn wilde temperament en oerkracht; als een zonnestraal recht uit de hemel. Het gezond verstand en warme hart van Peppone zegevieren als vanzelfsprekend over zijn communistische rhetoriek en zijn rode fanatisme. De Christus-aan-het-kruis, die altijd in het middelpunt staat, is simpel, landelijk, ongekunsteld; de stem die deze „rol", spreekt voortreffelijk.

En tóch.... Wat in het boek aanvaardbaar is, omdat het geschreven woord gedragen wordt door de geest van de auteur, wordt in het aanschouwelijk beeld, dat veel directer en heviger, maar ook veel beperkter is, al te vaak een bron van ergernis. Wanneer Don Camillo met vliegende soutane door het dorp rent om het jonge liefdespaar voor zelfmoord te behoeden, of met het geweer in de hand gedurende de staking naar de stal kruipt om het vee te redden (waarbij hij Peppone dwingt mee te doen aan die onderkruiperij), mag dat hoogstens grappig zijn, maar het is volkomen in de haak. Maar als hij evenzo binnen de muren van het Godshuis zijn priesterlijke waardigheid in de opwinding van het ogenblik te grabbel gooit en door de kerk holt alsof hij op een voetbalveld was, dan wordt de zaak toch anders. Temeer daar dit feitelijk onnodig is. Bovendien zijn dat juist de zwakste spelmomenten van Fernandel. Ze werken helemaal niet overtuigend.

Het slot is het knapste en tevens het meest ontroerende moment van de film. Deze behandelt de episode waar Don Camillo, nadat hij het werkelijk al te bont gemaakt heeft, door zijn bisschop een tijdlang wordt „verbannen": hij moet een paar weken vacantie houden in een bergdorp, om tot inkeer te komen. Met zijn koffertje en een beetje mondvoorraad staat hij in de kerk, om afscheid te nemen van „zijn" Christus, die hem zo vaak vermaande en die hem nu eraan herinnert, dat hij het moment van vertrek waarop zijn boete aanvangt, niet mag verzuimen.

„Ik neem de weg naar het station, als het moet, in twee minuten," smeekt Don Camillo, „één ogenblikje nog: misschien komt er toch iemand om afscheid te nemen en iets vriendelijks tegen me te zeggen." Want er is geen kip te zien in het hele stadje. Geen mens is gekomen om hem ook maar de hand te drukken. Peppone had gewaarschuwd dat hij iedereen de schedel in zou slaan die zich op straat durfde te vertonen. En niemand durfde. Door volkomen uitgestorven straten rent de priester tenslotte naar het station, en pikt een traan weg in het boemeltreintje, dat hij nèt nog haalt.

De Internationale

Maar aan de eerstvolgende halte wordt hij jubelend begroet. Daar staan „zijn" mensen, die hem juichend tot weerziens wensen en hem overladen met geschenken. Hebben we niet allen elkaars liefde en vriendschap nodig, ook al gaat die niet altijd door vuur en tegenstand? Als het treintje verder boemelt is Don Camillo met zijn lot en zijn boete verzoend en bijt met smaak in een dikke boterham.

(Vervolg: zie pag. 4)

DECORATIE VAN E.M.A. AYUBI

W'stad: — Naar wij vernemen zal de Receptie tijdens welke aan de heer Emir Mustafá Alí Ayubi de decoratie van de Orde van Trujillo zal worden uitgereikt, niet op Zondag 28 maar op Maandag 29 Maart worden gehouden en wel om 8 uur des avonds.

WEERBERICHT

Max. temp. 30.6 C. (86.0 F.); Min. temp. 25.6 C. (78.0 F.); Gem. 27.0 C. (80.6); Max. wind 22; Min. wind 10; Gem. 17 knopen. Vochtigheid 72%. Neerslag geen. Licht bew. 19, bewolk 4 en zwaar bewolkt 1 uur.

Première van Shell-films

's-Gravenhage. — Voor ongeveer zeshonderd genodigden zijn twee van de vier films over de oliewinning, die door Bert Haanstra in opdracht van de B.P.M./Shell zijn gemaakt, in het Scheveningse Seinposttheater in première gegaan. Deze films en de bekende visserijfilm „Vieren maar" van Herman van der Horst zijn door het ministerie van onderwijs uitgekozen om mee te dingen naar de bekroningen op het filmfestival te Cannes.

De vier documentaires van Haanstra, waarvan thans die over „Opsporen van aardolie" en over „Verkenningsboringen" gereed zijn, hebben ruim twee jaar arbeid gevergd. Haanstra en zijn équipe drongen dichte oerwouden in om zowel een romantische als een technisch juiste uitbeelding van de aardoliewinning te geven. De opdrachtgeefster is over de technische resultaten bijzonder tevreden. Filmtechnisch hebben de getoonde producten tenminste dezelfde kwaliteit als „Spiegel van Holland" van deze cineast.

Voor zijn omvangrijke arbeid had Haanstra de steun van de Shell-Filmeenheid te Londen, van de adviseur dezer groep, Sir Arthur Elten, en voor het camerawerk van Prosper Dekeukeleire; voor de regie van Jazir Mazuki, voor de montage van Ronnie Erends, voor de trucage van Francis Rodker en Leslie Dayle, voor de muziek van Max Vredenburg en Jan Mul. De door allen bewonderde technische afwerking werd verricht in de laboratoria van Polygoon Profilti.

Met de premier dezer films werd een nieuwigheid ingewijd, namelijk een geribbeld projectiescherm van plastic, dat een optische verbetering van het geprojecteerde beeld voor de toeschouwers bewerkstelligt en bij bepaalde beelden de illussie van dieptewerking versterkt.

De aanwezigen bij de première werden door de B.P.M.-directeur, ir H. Bloemgarten, toegesproken. Deze vertolkte de ingenomenheid van het concern met het welslagen der opdracht.

Tot de aanwezigen behoorden o.a. de commissarissen van de B.P.M.C.J. baron Collot d'Escury, mr J. Luyten, ir E.J. Yzerman en prof. dr ir J. Klopper.

BEDETOCHT VAN ZONDAG A.S..

W'stad. — Het comité voor organisatie van de bedetocht naar de zeven Maria-kerken op **Zondag 28 Maart** a.s. deelt het volgende mede:

1. **Het verzamel- en vertrekpunt van alle auto's busjes en bussen is het terrein voor het Rifstadion;**
2. **Vanwege het zeer grote aantal deelnemende auto's en het gebrek aan parkeerruimte, dat voor verschillende kerken daardoor dreigt, is het noodzakelijk geworden de tocht te splitsen in 4 groepen:**

Groep 1 vertrekt om half 12
Groep II vertrekt om 12 uur
Groep III vertrekt om half 1
Groep IV (d.i. de bussen en de resterende auto's vertrekt om 1 uur.

Van elke deelnemende auto, bus of busje wordt één deelnemer verzocht zijn naam en autonummer op te geven aan Mej. Telma van Rosberg, Breedestraat 125, Telefoon 3241, die dan tevens zal opgeven tot welke groep de deelnemer behoort.

Verzocht wordt genoemde opgave ten spoedigste te doen. Dus bel onmiddellijk No. 3241.

Het KLM-vliegtuig, dat Dinsdag uit Amsterdam vertrok, arriveerde Woensdag om 13.15 uur op de Dr Plesman Luchthaven.

Antilliaanse school schiet als opvoedingsinstituut te kort

Jeugdzorg-rapport bepleit invoering van leerplicht

Willemstad. — In het vervolg van haar rapport voor de Jeugdzorg wijdt de Commissie grote aandacht aan het probleem: jeugd en school. Volgens haar mening bestaan er verschillende mogelijkheden om de samenwerking tussen ouders en school te bevorderen en daardoor een meer harmonische opvoeding te bereiken. De noodzaak van B.L.O. wordt met grote nadruk bepleit. En tenslotte wordt ook weer een lans gebroken voor het invoeren van de leerplicht. Het rapport, waarvan wij de publicatie eergisteren begonnen en gisteren vervolgden, gaat als volgt verder:

Jeugd en school

De school fungeert als een verlengstuk van het gezin, in dier voege dat het daar te geven onderwijs is te beschouwen als dat deel van de opvoeding hetwelk het kind in het gezinsmilieu niet kan deelachtig worden. Ook de school moet dus opvoeden, hetgeen wil zeggen, dat zij, met de voor de school geëigende middelen, moet bijdragen in de ontwikkeling van het kind tot zelfstandige, volledige en harmonisch gevormde mens.

Zonder afbreuk te willen doen aan het vele en goede werk, dat in de loop der jaren op het gebied van onderwijs in de Antillen is en wordt verricht, is de commissie niettemin van oordeel, dat in het algemeen de Antilliaanse school als opvoedingsinstituut te kort schiet. Zij spitst zich te veel toe op het bijbrengen van intellectuele kennis, waarbij vooral in het middelbaar en Mulo-onderwijs het leerprogram overladen wordt, een en ander ten detrimente van de physieke en karaktervorming, terwijl de middelen, welke worden aangewend, veelal geheel onvoldoende op elkaar zijn afgesteld om een werkelijk harmonische vorming van de leerlingen te kunnen bereiken.

Het is de Commissie bekend, dat menige lofwaardige poging is en wordt gedaan om in deze toestand althans enigermate verbetering te brengen, alsook dat daarbij herhaaldelijk op moeilijkheden van locale aard wordt gestuit. Maar vooreerst geldt naar de mening der Commissie ook hier: „waar een wil is, is een weg", en bovendien zijn het niet dergelijke maatregelen van min of meer incidentele aard, welke een bevredigende oplossing kunnen geven. De Commissie handhaaft dan ook haar mening, dat de tegenwoordige toestand, over het geheel genomen, niet voldoet.

Verwondering behoeft deze toestand niet te baren. Zo was en is het immers ook in Nederland, zij het ook wellicht thans niet, of lang niet altijd, in die mate van toegespitst zijn op het intellectuele als wij hier wel aantreffen. Het bestaan evenwel van eenzelfde onverantwoorde toestand in dat Rijksdeel is allerminst een excuus voor het bestaan daarvan in de Antillen, nu het onverantwoorde daarvan sinds geruime tijd algemeen wordt ingezien, laat staan een reden om die toestand te doen voortduren.

Verbetering mag geëist worden

Integendeel: juist omdat de Antilliaanse gemeenschap zoveel kleiner en haar structuur zoveel eenvoudiger is dan de Nederlandse, zou, naar het oordeel der Commissie, het streven naar daadwerkelijke verbetering hier zoveel gemakkelijker zijn te bereiken, en dus ook te vergen zijn van de daarvoor verantwoordelijke instanties en particuliere instellingen.

Daarvoor zal een na zorgvuldige bestudering van dit probleem uitgewerkt hervormingsprogram nodig zijn, tot het ontwerpen waarvan deze Commissie niet in staat en ook niet geroepen is. In de hierna volgende conclusies zullen echter enkele punten worden genoemd, waarop de Commissie in het bijzonder de aandacht wil vestigen.

Waar gezin en school **tezamen** aan de vorming van het kind moeten werken, zal er ook samenwerking van beide tot dat doel moeten zijn.

Ontbrekende samenwerking

Hier openbaart zich als een speciale moeilijkheid, dat die samenwerking maar al te zeer ontbreekt. Wij hebben de indruk, dat school en gezin niet **met** elkannder, doch naast elkander werkzaam zijn, met het gevolg, dat de jeugd als het ware een tweeledig leven leidt: dat in het gezin enerzijds, dat in de school anderzijds. Gestreefd zal dan ook moeten worden naar een meer op elkander afgesteld zijn van beide functies, hetgeen bv. zou kunnen worden bevorderd door het houden van ouderavonden (waarin bepaalde onderwerpen van eenvoudige paedagogiek, probleempjes uit het dagelijkse schoolleven e.d. met de ouders worden besproken en waarin ook de ouders gelegenheid krijgen, zich uit te spreken over ondervonden bezwaren en gekoesterde wensen), het uitgeven van voor de ouders bestemde schoolblaadjes, e.d. In dit verband verdient speciaal de aandacht de vraag, of het niet gewenst is, dat de klasse-onderwijzer verplicht wordt tot het **aan huis bezoeken** van de ouders zijner leerlingen. Dat die ouders de gelegenheid hebben met de klasse-onderwijzer te spreken, is kennelijk geheel onvoldoende, vooreerst omdat van dit middel veelal geen gebruik gemaakt zal worden juist door die ouders die in de eerste plaats zich dit contact ten nutte kunnen maken, en bovendien, omdat voor een leren kennen van een kind van bijzonder belang is, dat men min of meer op de hoogte is van het huiselijk milieu, waaruit het voorkomt.

Aandacht voor de sport

Wat het leerprogram betreft, zou, in afwachting van een geschoeid worden van het onderwijs op anndere leest, waarmede nog wel menig jaar gemoeid zal zijn, meer aandacht gegeven kunnen worden aan de sport, vooral met het oog op het daarin te bereiken aankweken van de uit opvoedkundig oogpunt zo waardevolle teamgeest, waartegenover men kan laten wegvallen, hetzij vakken, die in het kader ener harmonische vorming veilig gemist kunnen worden, hetzij onnutte leerstof-ballast in het onderwijs van sommige vakken. Andere vakken, in plaats van de overbodige in te voeren, kunnen ertoe bijdragen dat de school van grotere waarde wordt voor de totaalvorming tot mens, waarbij de nodige aanpassing aan aard en aanleg van de leerlingen kan worden betracht; te denken valt aan muziek, tekenen, schilderen, toneelspel, spreken in het openbaar, voor de leerlingen aangepaste handenarbeid. (Met waardering moet worden vastgesteld, dat meerdere van de hier genoemde vakken op de lesroosters van sommige scholen reeds voorkomen.) Wat het vak handenarbeid betreft, moge daarop speciaal de aandacht gevestigd worden van de scholen in de buitendistricten.

Sociaal inzicht

In direct verband hiermede zij nog gewezen op het belang, dat de leerlingen worden voorbeeld op de taak die hen in de samenleving wacht; niet in die zin, dat zij worden klaargestoomd voor de verschillende beroepen, die zij zullen hebben te vervullen — want het algemeen onderwijs behoort algemeen vormend te zijn, iets wat hier nog wel eens uit het oog verloren wordt — maar in dier voege, dat zij worden opgevoed tot sociaal gerichte, sociaal voelende mensen. Daarvoor is allereerst nodig dat hun, naar de mate van hun bevattingsvermogen, enig inzicht wordt verschaft in de sociale structuur der Antilliaanse samenleving, in haar sociale noden en sociale instellingen. Al te welig tiert hier nog het individualistisch liberalisme; het wordt tijd dat zij, die binnenkort aan ons maatschappelijk leven zullen gaan deelnemen, worden opgevoed in een mentaliteit die beter past in de geestesstromingen, welke onze en hun tijd beheersen.

De gedachten, in het voorgaande ontwikkeld, accentueren de ook thans reeds vrij algemeen gevoelde noodzakelijkheid van bevrijding van de gewone school van die elementen, die een afzonderlijke opvoeding behoeven. Gedoeld wordt hier op de debielen, die tengevolge van hun aanleg in ontwikkeling zijn achtergebleven, en daardoor enerzijds het gewone onderwijs niet of niet voldoende, tezamen met normaal-ontwikkelden, kunnen volgen, anderzijds dat onderwijs remmen en in die scholen een blok aan het been vormen.

Buitengewoon L.O.

Buitengewoon Lager Onderwijs is noodzakelijk! Niet spoedig genoeg kan worden aangevangen met de voor de invoering daarvan vereiste voorbereidende werkzaamheden, reeds omdat daarmede al gauw een jaar gemoeid zal zijn.

Op grond ener van bevoegde zijde ontvangen schatting mag worden aangenomen, dat op Curaçao ongeveer 400 kinderen voor dit onderwijs in aanmerking komen. (In Nederland wordt gerekend op 2% van de schoolgaande jeugd, doch hier zal het percentage wellicht iets hoger genomen moeten worden. Voor Aruba en de andere eilanden heeft de Commissie geen gegevens ontvangen, doch verantwoorde schattingen zullen ook daar ongetwijfeld te verkrijgen zijn.)

Men zal niet moeten aarzelen om, in verband met het impopulaire karakter dier school, daarvoor de beste gebouwen beschikbaar te stellen, waarbij, uitgaande van het getal van 400, reeds op Curaçao vier scholen benodigd zullen zijn. De tussenvorm, die men — naar het schijnt — te Aruba van plan is te kiezen, in de vorm van een aanhangsel der gewone school, komt de commissie vooralsnog niet aanbevelenswaardig voor.

Speciale aandacht verdient de invoering van het B.L.O. voor Bonaire, waar vele zogenaamd achterlijke kinderen op deze wijze zouden kunnen worden opgevangen.

Ter voorbereiding van de invoering van dit onderwijs zou een aanvang gemaakt kunnen worden met de schifting van de leerlingen der L.O. scholen, ten aanzien waarvan in de eerste plaats de hoofden dier scholen een taak zouden kunnen hebben in de vorm ener eerste, globale schifting. Na deze zou een nadere keuring moeten plaats hebben, waarvoor naar een ontvangen schatting twee onderwijzers drie maanden nodig zouden hebben, en tenslotte zal een beroep gedaan moeten worden op specialisten.

De Commissie houdt er zich van overtuigd, dat, wanneer het debielen-vraagstuk op deze wijze wordt aangepakt, dit van grote betekenis zal zijn voor een teruggang in het maatschappelijke wangedrag van Antilliaanse jeugd.

Op enkele onderwerpen wil de Commissie nog met nadruk wijzen.

Schoolartsendienst

Zeer juist is te achten de aanstelling van een tweede schoolarts. Te wensen ware, dat op den duur gekomen wordt tot een afzonderlijke schoolartsendienst.

Onderwijs voor de vrouwelijke jeugd

Naast de opmerkingen, welke gelden voor het onderwijs in het algemeen, valt bij het onderwijs der vrouwelijke jeugd op te merken, dat dit — naar het oordeel der commissie — te weinig is afgestemd op de toekomstige taak van het meisje als huisvrouw en moeder.

De situatie is hier nu eenmaal in zoverre anders dan die in Nederland, dat de meeste meisjes hier vrij spoedig na beëindiging der Muloschool trouwen, hetgeen medebrengt, dat met name ook de school in die laatste jaren vóór het huwelijk zich doelbewust behoort te richten op de volledige vorming tot huisvrouw.

Weliswaar heeft de Mulo in de afgelopen jaren de vrij zware taak gehad de grote drang naar de kantoren op te vangen, hetgeen mede de oorzaak is geworden van een teveel gericht zijn dier school op een meer voor de mannelijke jeugd geëigende opleiding.

Doch dit neemt niet weg, dat het gehele onderwijs aan het meisje zich meer dient in te stellen op de vrouwelijke psyche.

Voorts is er een grote groep die niet past op Muloschool en H.B.S., waarvoor de huishoudschool, als een allround vormingscentrum voor de toekomstige huisvrouw, onontbeerlijk is. Het komt de commissie voor, dat kennis van de techniek van het huishouden en kennis van de daarin te bezigen materialen en de besteding daarvan ook economisch in de huishoudens een grote besparing zal geven.

Leerplicht

Hoewel niet te ontkennen valt, dat het schoolbezoek goed is, meent de Commissie nog eens de aandacht te moeten vestigen op de wenselijkheid van invoering van de leerplicht. Men vergete niet, dat de misdadige en andere asociale elementen van straks vooral zullen zijn voortgekomen uit de niet-schoolgaande kinderen van thans.

Beroepskeuze-voorlichting

De school, als instelling, welke in belangrijke mate de opleiding voor het leven in de maatschappij moet geven, zal, althans in de hogere klassen van MULO en Middelbare School, mede tot taak moeten hebben, een juiste keuze van beroep te bevorderen.

Daartoe aangewezen middelen zijn: het onderwerpen van de leerlingen aan een test ter vaststelling van hun aanleg en geschiktheid, en een tijdige voorlichting omtrent de voor hen openstaande mogelijkheden, de eisen waaraan daarvoor moet worden beantwoordt, enz. Is de toepassing van het eerste middel wellicht ninet in afzienbare tijd te verwachten, met het tweede — de voorlichting — zou naar dezerzijds oordeel onverwijld en stelselmatig kunnen en moeten worden begonnen.

DE HEER D. CAPRILES WAS ZIEK

Willemstad. — De heer D. Capriles, die gisteren wegens ziekte verhinderd was de Eilandsraad-vergadering bij te wonen, is ook gedurende het grootste deel van de vergadering op Dinsdag afwezig geweest. Hij heeft dus niet deelgenomen aan de verschillende stemmingen, welke de reeds bekende belangrijke beslissingen ten gevolge hadden.

TENTOONSTELLING VAN LEERBOEKEN

Willemstad. — Momenteel vertoeft te Curaçao de heer S. J. P. Dijkstra, directeur van Dijkstra's Uitgeverij, N.V., te Zeist, Nederland, die in de examenzaal van het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling alhier, een tentoonstelling zal houden van leerboeken en landkaarten voor het lager- en middelbaar onderwijs en van ontwikkelingsmateriaal voor het kleuteronderwijs, enz. van genoemde uitgeversmaatschappij.

Deze tentoonstelling, die voor leerkrachten bij het onderwijs en andere belangstellenden gratis toegankelijk is, zal geopend zijn op Vrijdag 26, Zaterdag 27 en Maandag 29 Maart as. des middags van 15 en 18.30 uur. Op Zaterdag 27 Maart as. zal de tentoonstelling bovendien des ochtends van 9 tot 12 uur geopend zijn.

TELEGRAM AAN DE GOUVERNEUR

Willemstad. — De heer Ir. Mart R. Gomez, voorzitter van het Comité gedelegeerden van de 7e Midden-Amerikaanse Caraibische Spelen te Mexico, heeft een telegram gestuurd aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen, Z. Exc. Mr. A.A.M. Struycken met de volgende inhoud:

Het is mij aangenaam, uitvoering te geven aan de resolutie, aanvaard door de algemene vergadering van gedelegeerden op de 7e Midden-Amerikaanse Caraibische Spelen, om Uwe excellentie en door haar bemiddeling aan het gehele volk van Curaçao onze hartelijke groeten, alsmede onze erkentelijkheid over te brengen voor de steun, verleend aan de sportdelegatie die ons bezocht en zulk een schitterende rol heeft vervuld.

Het telegram was getekend door Ir. Mart R. Gomez (voorzitter) en Prof. A. Estofier (secretaris).

TOELAGE VOOR GEDEPUTEERDEN

Willemstad. — Bij Eilandsverordening van de 9e November 1951 werd de toelage aan gedeputeerden vastgesteld op ƒ 10.200.— 's jaars verhoogd met duurtetoeslag volgens de regeling geldende voor landsdienaren.

Nu inmiddels de overdracht der landsdiensten nagenoeg is voltooid, bestaat aanleiding deze toelage te herzien.

Artikel 1 van de eilandsverordening is gewijzigd in dien zin, dat „aan ieder der gedeputeerden van het eilandgebied Curaçao een toelage van ƒ 12.000 's jaars toegekend. Dit wordt verhoogd met een bedrag overeenkomende met dat hetwelk wegens duurtetoeslag aan een landsdienaar, die een bezoldiging van ƒ 12.000.— 's jaars geniet, zou zijn toegekend."

MARRIED

Mr. Alexander Smith Glen Jr.
and
Miss Helen Capriles

Curacao, March 24th. 1954

ARUBA

Naar een gereformeerde kerk?

's-Gravenhage. — De deputaten van de Generale Synode der Gereformeerde kerken voor de geestelijke verzorging in het Caribisch bekken hebben aan de kerkeraad der gereformeerde kerk van Baarn verzocht een zijner predikanten, ds J.C. Seegers, één jaar af te staan voor werk op Aruba. Op Aruba is er geen zelfstandige gereformeerde kerk, doch een kring van ongeveer honderd gereformeerden, die behoren tot de gereformeerde kerk van Curaçao. Met de protestantse gemeente ter plaatse heeft deze kring samenwerking gezocht, doch deze is niet verkregen. De uit te zenden predikant zal zijn ambtelijke zorgen ook moeten wijden aan de employé's op de ondernemingen en de mariniers, die daar verblijf houden.

Aruba wil niet langer een onderdeel blijven van de gereformeerde kerk van Curaçao, doch kan nog niet zelfstandig tot het beroepen overgaan.

Wel kan de kring daar de overtocht en het tractement voor één jaar voor zijn rekening nemen.

Ds Seegers heeft aan de kerkeraad van Baarn medegedeeld bereid te zijn voor één jaar naar Aruba te gaan. Na bespreking heeft de kerkeraad ds Seegers met algemene stemmen één jaar verlof verleend om op Aruba te arbeiden.

AANRIJDING

Oranjestad. — Werd gemeld, dat er nabij de Santa Cruz Bar te Sta Cruz een aanrijding had plaats gevonden. Personenauto A-1729 bleek tegen personenauto A-4916 te zijn gebotst. Persoonlijke ongelukken deden zich niet voor. De materiële schade is aanzienlijk. Vermoedelijke oorzaak: het geen voorrang verlenen van auto A-1729 aan auto A-4916. Een verder onderzoek wordt ingesteld.

MET ZIJN VIEREN!

Oranjestad. — De politie te Sta Cruz trof de persoon P.D.C. met een bloedende bovenlip en enige schrammen op zijn neus. Hij verklaarde door een viertal mannen te zijn geslagen. C., die dronken was, is eerste hulp verleend en naar huis gezonden.

EEN OOGJE IN HET ZEIL GEHOUDEN

Oranjestad. — Door de Politie werd in de Frans Halstraat een vechtpartij gestopt. Een van de vechtersbazen, een zekere H.Q.C. verkeerde in staat van dronkenschap. Door een van de omstanders werd aan de politie een mes overhandigd, dat van C. zou zijn. Daar het ter plaatse nogal rumoerig was, is door de politie een oogje in het zeil gehouden.

HONDERD POP VERDWENEN!

Oranjestad. — L. v.d. A. had haar tasje, inhoudende een bedrag van ƒ 820.— aan bankbiljetten van honderd en twee van tien gulden, in een schoenwinkel te San Nicolas laten liggen. Toen ze een half uur later terug kwam, vond ze de tas op dezelfde plaats waar zij hem achter had gelaten. Thuis ging ze haar geld natellen en miste een van de bankbiljetten van honderd gulden. Zij vermoedt, dat een van de jongens, die in de schoenzaak aanwezig was, het geld uit het tasje heeft gehaald. Een onderzoek wordt ingesteld.

KIND AANGEREDEN

Oranjestad. — In de Bernhardstraat werd een zevenjarig kind aangereden door auto A-817. Het kind, dat enkele verwondingen opliep is voor eerste hulp overgebracht naar de dokter en later voor onderzoek naar het Hospitaal. Een onderzoek naar de toedracht wordt ingesteld.

AUTO IN BRAND!

Een auto stond in brand langs de hoofdverkeersweg. Onmiddellijk rukte de brandweer uit, die het brandje bluste. Bij onderzoek bleek, dat de auto met zeer grote snelheid door een bocht was gereden en vervolgens over de kop sloeg en in brand was gevlogen. Een onderzoek naar de toedracht wordt ingesteld.

LASALLE JEUGDTOURNOOI DOOR ESTRELLA JRS GEWONNEN

San Nicolas. — In het Lagosportpark vond Dinsdagavond de finale plaats van het Lasalle jeugdtournooi tussen de Estrella Jrs en de juniors van Dakota. De Heer Samson en de Heer Hoen hadden ieder voor dit tournooi een fraaie beker beschikbaar gesteld, n.l. de Don Simon en de Trocadero beker.

Deze finale wedstrijd, waarbij Estrella en Dakota hun beste beentje voorzetten is een aardig slot geworden van het tournooi.

Onmiddellijk na het beginsignaal trokken de Dakota Jrs ten aanval en het gelukte hen bij de eerste doorbraak reeds de leiding te nemen, 1—0 voor de Dakota Jrs. Estrella pakte daarna flink aan doch het duurde nog ruim tien minuten alvorens de linksbinnen de stand op gelijke voet bracht. 1—1. De Dakotanen kwamen daarna enthousiast opzetten en zij zagen kans een klein overwicht uit te oefenen. Het gelukte hen weer een voorsprong te nemen. 2—1. Nog voor het verstrijken van de 1ste helft maakte Estrella gelijk en zag tevens kans uit een strafschop de leiding te nemen. 3—2.

Na de hervatting was Dakota het meest in de aanval. Na ongeveer 10 minuten spelen maakten zij de stand gelijk. 3—3. Ondanks het feit dat de Dakota Jrs het meest in de aanval waren zagen zij meer kans de leiding te nemen. Ongeveer 5 minuten voor het einde veroorzaakte een der Dakota spelers een strafschop. Deze werd benut en Estrella had de leiding genomen. 4—3. Even later kwam het einde van deze aardige strijd en hadden de Estrella's het tournooi en de 1ste prijs gewonnen.

De Heer Samson overhandigde daarna aan de aanvoerder van Estrella de mooie Don Simon beker terwijl de aanvoerder van Dakota de Trocadero beker in ontvangst mocht nemen.

Het was een aardig slot van een goed geslaagd tournooi.

CURACAO

UITSLAGEN CANASTA-DRIVE J.P.F.

Willemstad. — Gisteravond werd in de JPF-club een canasta-drive gehouden. De eerste prijs werd gewonnen door het dames-koppel De Man—Van der Loos, dat 10.040 punten veroverde.

De tweede prijs ging naar de heren Rosheuvel—De Man, die 9.020 punten behaalden. Het koppel heren Tyrol—Baardse ging tenslotte met de derde prijs strijken met 5.405 punten.

Hedenavond zal in de J.P.F. een filmavond worden gehouden.

Athletiekseizoen staat weer voor de deur

Willemstad. — Het athletiekseizoen 1954 wordt weer geopend. Na de spieren losgelopen te hebben tijdens de wandelmars van 28 Maart, wordt een groot aantal deelnemers verwacht bij de eerste athletiekwedstrijden van dit seizoen op Zondag 4 April.

De trainingstijden voor de C.A.B. zijn nog steeds dezelfde, nl. elke Woensdag en Vrijdag van half vijf tot zes uur is het Stadion beschikbaar voor de athleten.

Wedstrijdprogramma

Zondag 28 Maart: Eerste Wandelmars C.A.B.

Zondag 4 April: Individuele athletiekwedstrijden.

C-Junioren (12 en 13 jaar): 60 meter hardlopen, hoogspringen, verspringen en balwerpen.

B-Junioren (14 en 15 jaar): 80 meter hardlopen, hoogspringen, verspringen en balwerpen.

A-Junioren (16 en 17 jaar): 100, 300 en 800 meter hardlopen, 4 x 100 meter estafette, hoogspringen, verspringen, kogelstoten, discuswerpen en speerwerpen.

Senioren: 100 m., 200 m., 400 m., 800 m., 1500 m. en 3000 m. hardlopen, 4 x 100 m. estafette, hoogspringen, verspringen, kogelstoten, speerwerpen en discuswerpen.

Zondag 23 Mei: Verenigingsvijfkamp.

A-Junioren: 100 m. en 300 m. hardlopen, verspringen, speerwerpen en discuswerpen.

Senioren: 200 m. en 1500 m. hardlopen, verspringen, speerwerpen en discuswerpen.

Donderdag 27 Mei: Waaigatestafette.

Maandag 7 Juni: Tweede C.A.B. Wandelmars.

Zondag 27 Juni: Verenigingswedstrijd Prins Bernhardbeker. A-, B- en C-Junioren en Senioren.

Zondag 11 Juli: 10 km .Wegwedstrijd; 5 km. Wegwedstrijd. Om aan deze wedstrijden te kunnen deelnemen, moeten de athleten een doktersverklaring overleggen.

Zondag 26 September: Curaçaose Kampioenschappen Junioren en Senioren.

Zondag 29 Augustus: 3 km. Veldloop.

Zondag 14 November: Derde C.A.B. Wandelmars.

Zondag 7 November: Individuele wedstrijden voor A-, B- en C-Junioren. Individuele vijfkamp voor Senioren.

MUSKETIERS I WINNAAR

Willemstad. — De gehouden sabelwedstrijden in competitieverband werden gewonnen door Musketiers I in twee wedstrijden en wel tegen Musketiers 2 met 9—0 en tegen Maraniers 2 met 8—1.

Hedenavond zal in de C.S.C. de wedstrijd heren Floret plaats vinden tussen C.S.C. en Kwiek. De wedstrijd tussen C.S.C. en Asiento is uitgesteld.

ATHENE KAMPIOEN VAN DE B-KLASSE

Willemstad. — Gisteravond heeft het publiek kunnen genieten van een aardige, doch niet altijd even sportieve wedstrijd tussen Athene en Uniao Portugues. Tijdens deze ontmoeting gelukte het alleen Athene een goal te scoren, die hiermee de kampioenstitel van de B-klasse in de wacht sleepte. Het winnende doelpunt werd door Boy Hoek gescoord, na de rust Athene zal nu uitkomen tegen Jong-Curaçao, om een plaats in de A-klasse te veroveren.

De wedstrijd tussen Jong-Colombia en Jong Curaçao was maar matigjes en eindigde in een 1—1 gelijkspel.

...Don Camillo...

(Vervolg van pag. 2.)

Dan klinkt bij de volgende halte galmend de Internationale. Verbaasd steekt hij zijn dwaze hoofd met de ronde priesterhoed door het kleine raampje. Naar de machtige afscheidsrede van Peppone luistert hij met de afgekauwde boterham in de hand, terwijl het licht in zijn eigen ogen dat van de communistische burgemeester weerkaatst.

De laatste handdruk tussen deze beide extremisten, die elkaar nader staan dan zij willen bekennen, en die samen alle lauwen in de schaduw stellen, is kostelijk van beeld en zin en een werkelijk grootse finale.

Er is heel wat in het stadje te doen geweest over het draaien van deze film. De communisten weigerde aanvankelijk categorisch om mee te doen. „Guareschi heeft ons al éénmaal belachelijk gemaakt", zeide ze, „een tweede keer nooit weer. En zeker niet met onze medewerking." Maar de rode burgemeester rekende het belang van de gemeente in cijfers uit.

De politieke secretaris zei tegen zijn mensen: „Als jullie een jaar lang bereid bent, communist te zijn en er nog op toe te betalen, dan kun je het toch **óók wel een paar weken lang wezen tegen een salaris van 800 lire per dag!**" Guareschi zelf hield openbare meetings met debat. Toen hem daarbij voorgeworpen werd, dat hij de Noorditaliaanse communisten, via Peppone, voor de hele wereld belachelijk had gemaakt, gaf hij ten antwoord: „Dat is helemaal niet waar. Mensen uit de hele wereld schrijven me verrukte brieven over het boek. Jullie moet toegeven, dat ik veel meer een wonder heb gedaan. Want het is me gelukt een communist te scheppen van wie zelfs tegenstanders kunnen houden."

Nadat ieder van harte het zijne gezegd had, gaven ze tenslotte allemaal toe. De communisten van het Noorden moeten niet veel van Guareschi hebben. Maar puntje bij paaltje, en met een extra lire in de buidel die iedereen goed gebruiken kan, hebben ze zich tenslotte tóch verzoend. Ieder blijft daarbij op zijn standpunt staan. Maar niemand verliest zijn gezonde verstand. Precies zoals Don Camillo en Peppone.

Deze film — voorzien van Engels syncronisatie tekst — draait van hedenavond af in WEST END Theater.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS

New York. — De New Yorkse Effectenbeurs opende prijshoudend na de daling van eergisteren met fractionele verschillen, doch bij het verder verloop werd de stemming gemakkelijk met koersverliezen tot één punt over een breed front. De markt sloot gedrukt op of rond het laagste niveau van de dag. Aantal verhandelde fondsen 1.147; hoger 269; lager 611; onveranderd 267. Aandelenomzet 1.900.000; obligatie-omzet $ 3.040.000.

American Tel. and Tel.	162 7 8
Anaconda	32 1 8
Bethlehem Steel	55
Dupont de Nemours	111 1 2
General Electric	100 7 8
General Motors	64 1 8
Int. Tel. and Tel.	15 3 4
Shell Oil	90 1 8
Standard Oil of New Jersey	79 3 4
U.S. Steel	41

WEST-END

„The little world of Don Camillo"

CINELANDIA

„Los que no deben nacer"

ROXY

„Roman Holiday"

APOTHEKEN: — De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door *Botica Corsou*, De Ruyterkade 37 tel. 1250 en Botica del Pueblo, Breedestraat (O.) 82, tel 3718.

WIT-GELE KRUIS

WIT GELE KRUIS: — De Nachtdienst wordt waargenomen door Zr. v. Haaren, Nieuwindstr. 22 A, tel, 3773

CUROM

5.30 Op avontuur in de muziek
5.50 Gramophoonplatenprogramma.
6.05 Cumpleaños Feliz
6.15 Dinermuziek
6.45 Nieuwsbulletin
6.55 Voor het slapen gaan
7.00 Wat de handel biedt
7.30 Wat de handel bietd
8.00 News in English
8.30 Philips Cavalcade of Music"
9.30 Nederland zoals het reilt
9.45 Dansmuziek
10.15 Nieuws en Sluiting

HOYER

19.00 Met de jarigen in de lucht.
19.10 Met de Oude van dagen en gebrekkige kinderen
19.20 Nieuws (in het Papiament)
19.25 Nieuws (in het Nederlands).
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.55 Muziek afgewisseld met reclame
19.50 Week-end Films
19.55 Muziek afgewisseld met reclame
20.10 Wij varen naar....
20.20 Dansmuziek, afgew. met reclame
22.00 Sluiting

P.C.J.

18.37 Successen van de maand.
19.00 Nieuws
19.20 Muziek voor Iedereen.
19.30 Nederlands Kroniek.
19.40 Een kwartier met Jan de Cler.
19.55 Platennieuws uit Amerika.
20.21 Voor de West o.a. met Zuid-Amerika in het nieuws
20.41 Persoverzicht
20.55 Lijdensmeditatie, door Pater L. Verhagen O. E. S. A:
2058 Sluiting.

A.V.R.O.S.

17.00 Voor Kinderen.
17.10 Amusementsprogramma.
17.40 Voor de jarigen op de Antillen.
18.00 Breng eens 'n beetje zonneschijn
18.15 Y. W. C. A.
18.40 Nieuws en Lotex.
19.00 Voor de patiënten in de barakken.
19.10 Surinaamse Slagzinnen
19.20 Trio Tilon-Bochoven
19.40 Voor de Oudere jeugd
20.00 Advertenties en Spes Patriae
20.40 U vraagt de Avros draait
21.00 Advertenties
21.10 U vraagt de Avros draait
21.25 Nieuws en Sluiting.

RADIO KELKBOOM

5.00 Opening.
5.01 Advertenties met platen muziek
6.25 Voor de jarigen
6.30 Dinermuziek
7.00 Advertenties met platen muziek
7.45 Nieuwsberichten.
800 Dansmuziek
8.30 Klassieke muziek
9.30 Sluiting.

1720 Tom Poes en de wens werkster

1832 — Heer Bommel en Burgemeester Dickerdack holden uit het studeervertrek en snelden baggerend de binnenplaats op. De grond was daar reeds geheel met modder bedekt en Tom Poes stond tot zijn knieën in de zwarte massa. Hij zag er een beetje verstagen uit want hij had niet op deze overvloed van vuil gerekend en de toestand begon hem uit de hand te lopen. Maar Heer Bommel greep onmiddellijk in.

Hij trad soppend tot aan de putrand en boog zich daaroverheen, terwijl de kluiten hem om de oren vloggen en het lawaai van de werkzaamheden beneden zijn oren verdoofde.

„Oehoe!" riep hij. „Wijmpje, ben je daar?"

„Ja, natuurlijk!" riep de flinke vrouw, een grote hoeveelheid blubber naar boven werpend.

„Kom dan boven!" riep heer Bommel zennuwachtig. „Stop dat gedoe en kom boven, als je begrijpt, wat ik bedoel!"

Het gerucht verstomde en de lawine van vuile aarde bedaarde. Onmiddellijk daarop verscheen Wijmpje boven de rand van de put uit en stapte op de morsige grond. Maar ach wat zag ze er uit!

Van onder tot boven bedekte een vette modderlaag haar eens zo propere gestalte, en haar ogen waren de enige lichplek in de sombere grondkleur.

„Ziezo!" zei Heer Ollie, „nu is het moddergooien afgelopen, hoor! Ik houd er niet van want......"

Op dit moment gebeurde er iets vreemds. Want uit de put werd opnieuw een lading zwarte drab omhooggeworpen en een borrelende stem riep dreigend: „Misselijke slobberkwakkel!"

Sloorkleffer! Kom eens terug als je durft!"

„Daar heb je het!" stamelde de burgemeester verblekend „Het is daar niet pluis! Daar beneden is iemand...... of iets!"

HET DEFTIGE PLEIN

door

Louise Andrews Kent

15)

De universiteit, het symphonie-orkest, het botanisch genootschap, het museum voor dit en de maatschappij ter bevordering van dat.... De bladen kraakten tussen de stijve vingers van Clifton, en zijn stem kraakte mee. Duizenden. Tienduizenden. Honderdduizenden. Ze vielen zo vlug en hard als erwten die in een pan ratelen.

Zij had geen kijk meer op het aantal erwten.... of dollars; ze wist alleen nog maar dat zij vielen. Zij regenden voort: kleine legaatjes voor vrienden, grotere bedragen voor het personeel, lijfrentes voor verre neven en nichten, zelfs een kleine voor haarzelf. In haar dankbaarheid voelde zij nauwelijks dat er een spanning groeide in de kamer.

Het werd donker. Het enige licht was een groene leeslamp naast meneer Clifton. Daaronder lagen de witte papieren. Clifton's stijve manchetten waren wit. Zijn handen waren bruinachtig grijs. De lampekap kleurde zijn grijzig, piekerig haar groen, evenals zijn borstelig snorretje en zijn mager gezicht.

Er waren vele donkere figuren in de grote kamer. Toen Diana's ogen wat aan het licht gewend raakten begon zij er een paar van te herkennen. Achter haar stonden, samen gedrongen, de bedienden. Ze hoorde de luide ademhaling van Minna, het kuchje van Sarah, en Hanna's gesnuif. Zij hoorde hoe Burwell zijn keel schraapte, en hoe het keukenhulpje mompelde: „De hemel zegene hem," toen haar eigen naam tussen de begiftigen verscheen. Aan de andere kant van de kamer, bij het raam, zaten drie mannen. Een van hen was Peter. Hij zat, met zijn scherp profiel donker afstekend tegen het vervalend licht, naar buiten, naar het sombere plein te kijken, alsof wat hier binnen voorviel hem maar matig interesseerde. Naast hem zat de hooggeschouderde gestalte met het smalle gezicht van Eben Keith. Hij keek onophoudelijk rond, en iedere keer als hij zijn hoofd bewoog glommen zijn brilleglazen. En die derde, met het ronde, gezonde gezicht, zou dan wel de andere neef zijn, die zij nog niet kende, dacht Diana; Bill Shatswell. Zelfs in dit flauwe licht had hij iets vriendelijks en goedigs over zich, dat aan tante Bessie herinnerde.

Haar tantes zaten dicht bij de lamp; die kon zij duidelijk zien.

Mevrouw Keith zat kaarsrecht in een stoel met hoge leuning. Mevrouw Shatswell nam verreweg de meeste ruimte van een kleine sofa in beslag. Haar zakdoek was een nat balletje in haar dikke, blanke hand. Prinses Lobanov leunde gracieus achterover in een rood-leren fauteuil. Zij had haar ogen half gesloten, en haar slanke handen lagen rustig in haar schoot, maar haar voeten, die juist in het lamplicht staken, werden voortdurend gekruist, weer naast elkaar gezet, weer gekruist....

Een zwartharige jongen met een pruilerig, ontevreden gezicht zat naar die voeten te kijken. Hijzelf zat steeds met één hand aan zijn haar te trekken, het nu eens weg schuivend van zijn hoog, breed voorhoofd, om het even later weer naar beneden te trekken tot het neerdruilde op de stalen randen van zijn bril. Zo nu en dan keek hij eens op van de voeten van de prinses, en dan gaapte hij Diana aan. Na een poosje begon hij, terwijl zijn ene hand nog altijd in zijn haar frommelde, met de andere een oor naar voren te buigen. Toen zijn haar eindelijk volledig in de war zat, ging hij voor de afwisseling de kromming van zijn lange neus een beetje masseren. Ten slotte stak hij resoluut zijn beide handen in zijn zakken en wendde zijn blikken naar de notaris. Diana probeerde, terwijl nog steeds die eentonige stroom van dollars en namen door het vertrek ging, als tijdverdrijf het raadsel op te lossen wie deze jongen wel was, en zij kwam tot de slotsom dat hij tante Bessie's tweede zoon, Singleton Shatswell, moest zijn.

Toen kwam de stroom tot een einde. Het scheen, dat er een tweede hoofdstuk van het testament aan de beurt was — en er ging een bijna onmerkbare beweging door de kamer. Bertram Shatswell, de dichter, die het overblijvende stukje van mevrouw Shatswell's sofa in beslag nam, boog zijn kleine, magere gestalte wat naar voren en streelde zijn baard tot een mooiere punt. Twee van de mannen bij het raam staken hun hoofden naar voren. Mevrouw Keith ging nog kaarsrechter zitten. Mevrouw Shatswell snoot haar neus. Prinses Lobanov zette haar voeten weer naast elkaar en tikte even met haar hakken op het zeil, alsof ze ongeduldig was. Alleen Peter Lobanov bleef star naar buiten kijken, naar het ijzeren hek om het plantsoen of misschien naar het standbeeld, of naar niets — hij bewoog zich in ieder geval niet.

En ook Diana bleef onbeweeglijk.

„Aan mijn zuster Anna Keith-Joceleyn.... aan mijn zuster Elizabeth Shatswell-Joceleyn.... aan mijn zuster Sophia Lobanov-Joceleyn....

Diana vroeg zich verbaasd af of zij nu tevreden waren met wat hij hen had nagelaten — het waren zulke grote bedragen, dat zijzelf er nauwelijks een voorstelling van had. En het was de vraag of mevrouw Keith en de prinses het aardig vonden dat tante Bessie twee keer zoveel had gekregen als zij, omdat zij twee zoons had. Hun gezichten waren nietszeggend. Tante Bessie zat in haar ogen te wrijven met een schone zakdoek, die het kleine mannetje met de baard, haar echtgenoot, haar had toegestopt. De prinses en mevrouw Keith handhaafden hun bewonderenswaardige houding van onverschilligheid.

Aan kleine, haast onmerkbare tekenen zou je zeggen, dat de spanning nog groter werd toen de neven aan de beurt kwamen — Eben Keith, Bill Shatswell, Singleton Shatswell, Peter Lobanov. Maar hun gezichten bleven strak en onbewogen toen zij slechts kleine sommetjes kregen „om iets moois te kopen als herinnering". Hoe vonden zij het, dat Singleton meer kreeg, „omdat hij me nooit om geld heeft gevraagd"? En hoe dachten zij over het legaat aan die Nick, die ergens in China zat? Er was niemand die iets toonde van wat er in hem omging.

„En verder bepaal ik, dat mijn executeurs zullen afzien van het invorderen der gelden die mijn zuster Sophia Lobanov-Joceleyn mij schuldig is, voor zover deze niet meer bedragen dan dertigduizend dollar...."

Prinses Lobanov bewaarde haar houding van gracieuze onverschilligheid. Haar handen bleven rustig tegen haar zwarte kleren liggen, zelfs haar voeten waren onbeweeglijk. De enige beweging die zij maakte was, dat zij met de punt van haar tong snel even langs haar rood-geverfde lippen streek.

Mevrouw Keith kreeg enige meubelstukken. „Hoe lief van Nicholas," mompelde zij, en daar bleek uit dat je wel dankbaarheid mag tonen voor een mahoniehouten buffet en niet voor geld. Mevrouw Shatswell snikte luid over een paar juwelen en wat tafelzilver, dat haar werd toegewezen.

„Tot hier toe," sprak Clifton plechtig, „is het testament gelijk aan een, dat verleden jaar werd opgemaakt. De enige verandering is gelegen in de volgende voorziening:

„En voorts, al het overblijvende en nog niet verdeelde van mijn bezittingen, roerende of onroerende goederen, in welke staat en op welke plaats zij zich ook bevinden; onverschillig of het behoort tot mijn eigendom of bezit of dat ik er ten tijde van mijn dood rechten op kan doen gelden, geef, vermaak en legateer ik aan mijn nicht, Diana Joceleyn...."

De kamer scheen voor Diana's ogen te draaien, om dan plotseling met een schok te verstarren in een dreigende stilte vol ogen.... En Clifton's stem ging verder; „en ik bepaal dat zij zal catalogiseren en classificeren mijn verzameling van Chinees aardewerk en porselein, om deze dan ter bezichtiging en bestudering te stellen van wie zich voor de ceramische kunst interesseren.... Ik vermaak mijn nicht dit alles ten dele om der wille van mijn warme gevoelens voor haar ouders, ten dele in dankbaarheid voor haar toewijding en gezelschap."

Toen viel er een stilte.

De zwartharige jongen, Singleton, wendde zijn dikke brilleglazen naar haar toe, en zij zag daar achter een paar ernstige verstandige ogen. Zij leken op de ogen van haar oom, en een floers van tranen welde op. Hij zag het, en keek verlegen een andere kanten uit.

Verder bewoog niemand zich. Er was geen twijfel aan of het testament was nu ten einde gelezen, maar het scheen moeilijk te zijn om een passend woord tot besluit te vinden. Eben Keith was de eerste die sprak: geen woord van dankbaarheid of herinnering jegens den overledene, maar een woord van vertontwaardiging. Hij kwam met twee grote passen van zijn plaats tot binnen de lichtkring, staarde meneer Clifton doorborend aan, en zei met een schrille, hoge stem: „Maar.... maar de thee-maatschappij.... Dit betekent dat hij haar de thee-maatschappij heeft nagelaten. Het is onzinnig."

(Wordt vervolgd)

BEKENDMAKING.

De Griffier van de Staten van de Nederalndse Antillen maakt hierbij bekend, dat:

1°. alle uitgegeven kaarten voor de perstribune met ingang van het nieuwe zittingsjaar (11 Mei 1954) komen te vervallen;

2°. aanvragen voor nieuwe kaarten vóór 17 April a.s. SCHRIFTELIJK behoren te worden ingediend.

Willemstad, 25 Maart 1954.

De Griffier voornoemd,

VAN WEEL.